

Βαρῶβια Ι Ὀκτωβρίου 1946

Κύριον

Σίμων Μιχαηλίδην

Πεδουλάν.

Ἀγαπητέ μου,

Ἐπιτέλους μετ' αὐτὸ τσον καὶ τόσον κ
καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐσπεροῦμεθα εἰσθεῖν σου πάλ-
ιν νουμὶ χθὲς τὸ γόημα σου. Πέβαια τὸ παιδί εἶναι
πολυέχολε. Εἶσαι δικαιολογημένος. Μὲ τί νῆ πῶ θυμῶ
ἔχω γιὰ ἀσχολίες, ποῦ αὐτὲς τὲς μέρες ἤμουν
κυριολεκτικῶς πνιμῆνος ἐτ' ἂν δουλιῆ.

Ἐποσθήποτε ἕως τ' ἀρίθουσε αὐτὰ.

Σήμερον εἶδα γιὰ πρώτη φορὰ ἐπὶ Βαρῶβι τὰ λουλά οὐδὲ
σου. Δὲν ξαίρω πότε ἀκριβῶς ἤρθαν μὲ πάντως αὐτὲς
τὲς μέρες. Πρέπει τώρα νὰ ἔρθει καὶ ἡ δική σου
σειρῆ. Ἄλλωστε σὲ κερυμίσουμε ἄρκετὰ.

Ἔλαβα δὲ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τ' κύριον (ἂν καὶ
ὑστερογράφον) μῆρος τῆς ἐπιστολῆς σου οὕτως
ὥστε νὰ τὸ καταλ αὐτὸ ἐν τάξει καὶ ἐσφαλτικῶς.

Δὲν ξαίρω τί γίνεται μὲ τὰ περιοδικά σου πάντως
θὰ ἐξετάσω καὶ ἂν δὲν ἔρθεις ὡς σ' αὐτοῦ σου γρήνω
θὰ μῆθης τὴν τέχνην των.

Χατικῶς μὲ τὸν φίλον μας, τὸν πρῶτον Γυμνασιάρχην
μῆθε πῶς τὸ ζήτημα τοῦ τέλιωσε μὲ γιὰ καλὴ
καὶ ἀπὸ χάρις εἰς τὴ κυκλοφορήσαντα τρεῖς φυλλάδια
ἐκ μέρους ὀνέων σηδεμόνων ἀποφοίτων κα' ἰ μαθητῶν.

Ὅτι καὶ Ἐπιετῆς νόμισε πῶς θὰ μπορούσε νὰ μᾶς
ταῖση κανέναν πιττοῦδιν καὶ νὰ τὸν καλοκαθίσῃ γιὰ
κανένα ἐπόμα χρόνον. Ἦν ἀντ' ἰληψις αὐτὴ ἐξήγησε
δλόκληρον τὴν πόλιν καὶ ἔτσι τὴν προτεραίαν τῆς
συνεδριάσεως τῆς Ἐφορείας ἐκυκλοφόρησε ἕνα ρύλλαιδι
διὰ νὰ τὸ ἀκολουθήσουν ὄσοι ἕτερα τὴν ἐπομένην.
Συνέπεια τούτων ἦτο νὰ στα ατήση κάθε ἰδεα ἔπανα
δοροισμοῦ του. Ἐτσι ξυμπέριψε μὲ γιὰ καλὴ.

Λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω πρόχειρα φυλλάδια νὰ σοῦ στῆλῃ